

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 006493 17 Кж
Бања Лука, 19.12.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Љ.В., због кривичних дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и разбојништва из члана 206. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, у поступку неправог понављања кривичног поступка, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини, број 12 0 К 006493 17 Кв од 31.10.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.12.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Љ.В. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006493 17 Кв од 31.10.2017. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006493 17 Кв од 31.10.2017. године, одбијен је захтјев осуђеног Љ.В. за неправо понављање кривичног поступка и обједињење казни затвора, изречених правоснажним пресудама Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006094 17 Кв од 09.02.2017. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) мјесеца и Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 002122 11 К од 04.4.2011. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 8 (осам) мјесеци.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повереде Кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи и изрекне јединствена казна затвора. У основи, приговорима из жалбе се оспорава правилност закључка садржаног у образложењу побијане пресуде, као и ваљаност датих разлога, са тврдњом да су испуњени услови за изрицање јединствене казне затвора за дјела извршена у стицају, па тиме и услови за неправо понављање кривичног поступка.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Одлучујући о захтјеву осуђеног за неправу понављање кривичног поступка, који је поднесен 16.10.2017. године, првостепени суд је правилно примјенио одредбу члана 58. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17), те побијаном пресудом тај захтјев одбио, као неоснован.

Образложене разлоге за овакву одлуку, дате у побијаној пресуди, као ваљане, овај суд у цјелости прихвата, па се њихова правилност и законитост, жалбеним приговорима не може оспорити.

Према одредби члана 341. став 1. ЗКП РС, правоснажна пресуда може се преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двијема пресудама или у више пресуда против истог осуђеног правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Надаље, одредбом члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске, који је ступио на правну снагу прије него што је осуђени поднио захтјев за неправу понављање кривичног поступка, као ванредни правни лијек, прописано је да, у случају ако је осуђено лице издржало казну затвора по ранијој пресуди, а прије него што је почело ново суђење за кривично дјело, неће се примјенити одредба члана 56. тог закона (стицај кривичних дјела).

У конкретном случају, првостепени суд је утврдио (а жалбом се правилност таквог утврђења не оспорава), да је осуђени, дана 02.5.2013. године, издржао изречену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 8 (осам) мјесеци по ранијој пресуди Округног суда у Бијељини број 12 0 К 002122 11 К од 04.4.2011. године, прије него што је почело ново суђење у кривичном предмету под бројем 5К-44/15, у Вишем суду у Шапцу, и донесена пресуда дана 25.12.2015. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) мјесеца (извршење правоснажне пресуде преузето пресудом Округног суда у Бијељини број 12 0 К 006094 17 Кв од 09.02.2017. године).

Ради тога, овај суд налази, а супротно аргументима из жалбе, да није било законских услова за примјену одредбе члана 56. став 1. Кривичног законика Републике Српске и изрицање јединствене казне затвора за кривична дјела извршена у стицају, па тиме ни законских услова за неправу понављање кривичног поступка, у смислу одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци ове пресуде примјеном члана 327. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић